

OM AUKTORITETER, DOGMER OCH FLYGANDE TEFAT.
.....

Här nedan får vi en amerikans syn på väsentliga ting och hur de kan uppfattas därborta. Förhållandena i USA skiljer sig från våra i många avseenden, varför läsaren själv bedömer de framförda åsikternas giltighet här hemma.

För varje tänkande person borde det vara uppenbart, att religion och psykiska fenomen delar en inbördes släktskap och bakgrund, för båda baserar sig på händelser och tro som helt enkelt inte passar in i Newtons materiella värld. Och ändå, chockerande nog, förnekar västerns ortodoxa religioner, med få undantag, existensen av dylika manifestationer, eller, ännu mera chockerande, brännmärker dem som djävulens verk. Denna oformliga uppfattning har fortfarande tappra förespråkare även i högt uppsatta positioner.

Modern vetenskap har förståeligt nog inte alltför stor entusiasm för teologernas doktriner, därför att respektive uppfattningar är direkta motpoler. Och kanske i ännu högre grad därför att de har varit bittra fiender, som vi vet, ända sedan inkquisitionens tid och även dessförinnan. Följdaktligen misstänker vetenskapen allt vad som tycks den vara uppenbara blodsbånd, och är benägen att se på religion och psykiska fenomen som frukter från samma träd, djupt rotat i den mörka medeltidens dogmer, vidskepelse, svart magi och en otrolig intolerans mot vetenskapen.

Vetenskapen minns den mörka medeltiden, en tid då många av dess tidiga pionjärer fick utstå mycket lidande. Det första och kanhända mest tragiska exemplet är fallet Roger Bacon (1214-1294) - ej att förväxla med Francis Bacon som levde tre hundra år senare. Att en tidsålder så fylld av svart vidskepelse och ignorans kunde fostra en intellektuell gigant av Bacons kaliber är i sig självt ett rent fenomen. Denne fabulöse man - vetenskapare, geni och mystiker - arbetade på sitt berömda verk, liksom alla andra på den tiden, i ett kloster där de kyrkliga dignitärerna kunde hålla honom under nära kontroll och vara säkra på att hans teorier inte avvek från accepterade dogma.

Efter vad vi vet, arbetade Bacon under de mest ansträngande förhållanden, men han lyckades, mitt framför näsorna på kyrkofäderna, att lämna oss sina stora tankar i arv. Men tragedien består i att vi inte upptäckte hans vetenskapliga hemligheter förrän ungefär 700 år senare, 1922, då professor William R. Newbold vid Pennsylvaniauniversitetet lyckades dechifrera manuskriptets kod - en kod så sinnrik att den gäckat de främsta experter i hela 12 år.

Innehållet i detta gamla manuskript skapade sensation i vetenskapliga cirklar. Moderna forskare slogs med häpnad när de fann att Bacons teorier inom astronomi, biologi och elektronik i många avseenden var samtida med 1920-talets avancerade uppfattningar.

Bacon hade dessutom uppfunnit ett reflektorteleskop, som han benämnde så, och ett mikroskop. Han använde instrumenten till att göra anmärkningsvärt noggranna observationer i astronomi och biologi. Detaljerna i Andromedanebulosan var inga hemligheter för honom, inte heller processerna i den mänskliga kroppens celler - fakta som först fyra seklers senare upptäcktes av Leeuwenhoek och andra.

Bacon - likt en sann mystiker - förutsade många ting som skulle komma - bilar, motorbåtar, flygplan - och han lärde att jorden var rund.

Ännu tre århundraden efter Bacon var jorden, enligt inkquisitionens styvsinta påbud, fortfarande platt och solen cirklade kring jorden. Vår obetydliga sfär var universums verkliga centrum.

Vi minns hur Galileo, den moderna astronomens fader, drabbades av kyrkans bann, och hur han tystades vid den tidpunkt i sitt liv då han borde ha varit både hedrad och dekorerad. Redan då hade den ortodoxa

religionen alla svar, den hade universums alla hemligheter samlade och elegant förpackade i sitt dogmapaket, och detta, lyckligtvis, gav dem rikliga tillfällen att ägna tiden åt vitalt viktiga problem, sådana som frågan om hur många änglar det kunde tänkas få plats på ett knappålshuvud.

Idag, tack vare vetenskapen, vet vi ett och annat om universum omkring oss. Det förefaller nästan som om Gud har ryckt bort upplysningens fackla ur religionens händer och gett den till ateisterna, så att människosläktet måtte få lära någonting om universum och de gudomliga lagar som styr det - så att människans utveckling, som stått still i århundraden, måtte accelereras.

De dogmatiska teologerna misslyckades som vi vet med att förklara livets och universums gåtor. Historien visar, att de varje gång kom fram till felaktiga svar. Vetenskapen, som söker sina svar direkt vid källan, astronomi, geologi, biologi, psykologi osv - allt Guds skapelse - kommer eventuellt fram till de rätta svaren. Ty: den som vill lära känna Gud skall studera hans händers verk.

Detta har vetenskapen gjort och människorna skördar fördelarna därav i en mångfald avseenden - bättre hälsa, bättre levnadsförhållanden, tillgång till kunskaper utan gränser. Teknologins underverk har underlättat och kortat människans arbete och ökat hennes fritid. Om vi någonsin skall få ett paradys på jorden - teologernas urgamla lockmedel - skapas det av vetenskapen. För att sammanfatta - vetenskapen har gjort denna vår värld värdig att leva i, men det återstår för människan att göra sig själv passande att leva i den.

Här är nämnt endast två exempel på kända personer som blev martyrer för sitt kunskapssökandes skull, det var tusentals andra som mötte liknande öden. Men det är tillräckligt för att vända uppmärksamheten mot de gömda skeletten i kyrkohistorien. Och nu, kanske man bättre förstår varför vetenskapen lider från en religiös psykos och varför den är misstänksam mot allting som tycks bära någon släktskap. Härav vetenskapens inneboende aversion mot psykiska fenomen.

Denna bakgrund borde liksom rena luften från medeltida och modern dogmatik, vare sig den är religiös eller vetenskaplig. Vi borde endast intressera oss i fakta, och detta är gjort genom att modern vetenskap givits aktning i de fall sådan är befogad. Men detta medgivande bör inte göra oss blinda för dess brister, ty det finns en hård kärna inom såväl den religiösa som vetenskapliga världen som har sinnrika metoder till sitt förfogande när det gäller att mörklägga fakta - fakta som hotar att störta ett fint utarbetat kyrkligt och världsligt system, ägnat att kontrollera allmänhetens tänkande.

Många vill inte tro detta, som naturligtvis också skulle bli häftigt förnekat på auktoritativt håll, men om bevis fordrades, kunde det bättre illustreras än i det vanhedrande undertryckandet av tefatsfenomenet? Vissa väl forskansade intressen betraktade detta vara så viktigt, att de rekryterade vetenskap och religion i en nedlåtande inkquisition i avsikt att undertrycka fakta och nedbryta nyhetsköllorna. De tillämpade alla de bortförklaringsknep som deras ortodoxa 'fiskdammar' innehöll, i förlitan på den cyniska uppfattningen om mänsklig svaghet, nämligen: att den stora massan har full tillit till auktoriteter och sakkunniga.

Dessa 'auktoritativa förklaringar', av vilka en del var ännu mera fantastiska än de fenomen som visade sig i skyn, blev trodda av den stora allmänheten, som frikostligt visade sin förmåga att svälja vad som helst rätt kryddat med auktoritet.

Men varför, frågar man, gick auktoriteterna så långt i sin strävan att vilseleda allmänheten? Ja, svaret ligger mitt framför oss. Denna moderna vetenskapliga värld, som vi alla gläds åt, är en direkt biprodukt från Newton-fysikens skola, vilken i sin tur är själva grunden för den civiliserade världen och alla dess framstående läroinstitutioner. Denna skolas exponenter är uppriktiga materialister, som påbjuder att allting - mineral-, växt-, och djurrikerna - måste

överensstämma med Newtons lagar om rymd, tid och gravitation.

Sålunda har människan, den högst utvecklade varelsen på jorden, avsiktligt underkastat sig samma lagar som gäller för överksam materia! För så som en människa tänker och tror, sådan är den. De stora läromästarna Kristus och Buddha, och de ockulta skolorna bekräftar alla denna gudomliga lag, och den har blivit återupptäckt av modern vetenskap och psykologi. Vare sig ni tror det eller ej - denna lag existerar och är alltid i verksamhet.

För att återgå till de flygande tefaten, hur passar de in i Newtons värld med tid, rymd och gravitation, speciellt dessa eteriska typer av tefat som dyker upp från ett referensplan i tid till ett annat, eller från en hög frekvensvibration till en lägre och därigenom blir synliga för oss jordbor? Årligt talat, dessa maskiner räcker lång näsa åt Newtons lagar, och om någon välkänd forskare så mycket som antydde offentligt att han trodde på tefatens existens, så skulle hans kollegor ta honom under behandling kvickt nog och utpeka honom som en hädisk kättare.

Varför? Ja för det första, erkända auktoriteter är inte tilltalade av tanken att den stora massan människor ifrågasätter deras kunnande och att deras skinande prestigemantlar döljer en värld av ignorans. För det andra, erkännandet av den interplanetära uppfattningen skulle våldsamt skaka tänkandet hos ett par miljarder människor, vilket, i sin tur, kunde skapa allvarliga återverkningar i auktoritetens högsta instanser.

Men vad kan då sägas om de ortodoxa teologerna? Säkerligen borde väl de acceptera den interplanetära uppfattningen, eftersom tefaten tycks vara varp och vävnad just i de ting religionisterna uppger sig tro på. Men igen finns ett aber. Tefaten stjälper vissa mycket gamla doktriner och dogma beträffande helvetet, himlen och skärselden, och kyrkofäderna har inte råd att släppa ut en så svart katt ur säcken. Då skulle de stå där avslöjade och förlora vördnaden och respekten hos mycket stora delar av jordens befolkning.

Men nyckelkrafterna bakom flygande tefatsinkvisitionen är finanskungarna, vilka, genom att de äger jordens rikedomar, kontrollerar hela tillställningen. De föredrar att förbli namnlösa och de opererar bakom en vetenskaplig, militär och religiös front - väl medvetna om att allmänheten respekterar vetenskapen, litar på militären och har en traditionell religiös tro.

Och deras motiv? Som varande materialister rakt nedstigande från Newton är vi fortfarande förankrade i uppfattningen om den råa styrkan och våra transportredskap är funktionsmässigt utformade på principen om aktion och reaktion. Dylika maskiner och redskap förbrukar olja, och gigantiska monopol äger dessa vidsträckta underjordiska tillgångar, representerande miljarder i investeringar.

Men om någon upptäckte, säg, en anti-gravitationsprincip som kunde sättas upp mot de nu tillämpade drivmetoderna, skulle den revolutionera alla led inom transportväsendet. Land- och sjötransporter skulle överges till förmån för lufttransporter, därför att enormt tonnage kunde förflyttas relativt enkelt, billigare och snabbare.

Men naturligtvis, säger ni, denna anti-anordning är ren fantasi - ja nonsens. Det är också vad man säger om tefaten, men de är här och de har rikligt demonstrerat anti-gravitationsprincipens alla faser. Och mer än så, det finns fullt upp med vittnesbörd om att man i forna civilisationer tillämpade denna princip, t.ex. i den gåtfulla staden Sacsahuaman i Anderna, Peru, 4000 m. över havet. Massiva stenblock, en del vägande 200 ton, har transporterats till staden från stenbrotten 32 km avlägsna. Föreställ er släpandet av dessa enorma block över floder, djupa klyftor och upp till staden på bergets krön. Experter som varit i tillfälle att studera blocken bara skakar på huvudet. Hittills har de inte ens kunnat komma med en god gissning. Men en sak kan vi vara säkra på: rå styrka kom inte till användning i detta fall - man kunde helt enkelt inte i koncentrerad form prestera

erforderlig sådan för att åstadkomma dessa kraftprov. Vi kan det inte heller i vår moderna mekaniska tidsålder.

Det blir sålunda uppenbart, att människan i det förflutna måste ha förlorat en del stora hemligheter, kanske när kataklysmor slog ut hela kontinenter och civilisationer från jordens yta. Men skulle det inte vara fantastiskt om vi återupptäckte dem?

Säkerligen skulle en sådan upptäckt representera ett jättekälv i människans framåtskridande, men vad skulle trusterna göra med sina enorma oljetillgångar? Oljeintressena önskar endast sådana framsteg som fordrar oljemätare av något slag. Man måste minnas att hela vår ekonomi är baserad på regeln för vinst - med nuvarande system är tanken på att ge något för intet helt bannlyst, ja nästan nedbrytande.

Här fördöms inte vårt ekonomiska system, snarare konstateras endast fakta. Och ett starkt faktum är - upptäckten av en bränslefri drivmetod skulle skapa panik inte bara inom oljeindustrin. Säkerligen skulle man finna andra användningsområden för oljan, men detta skulle ta tid och hela vår ekonomi skulle vackla för ett sådant slag.

Nej, måste man säga, världen är inte redo för tefatens hemlighet. Inte heller är våra krigshetsare redo att acceptera den filosofi som förmedlats oss från tefaten, vilkas piloter klart demonstrerat att de är fredsälskande varelser. Faktum är, att även om den politiska spänningen i världen helt skulle upphöra, kunde vi i alla fall ej demobilisera våra arméer, flottor, flyg, arsenaler och baser. Ett sådant steg skulle driva många miljoner människor ur produktionen och dra med sig andra miljoner i industrier som i andra hand är engagerade i otaliga faser av krigsmaterielltillverkning.

Och vår armés och flottas stolta traditioner? Och vår historias många tappra hjältar? Vi är ju så stolta över allt detta. Trots allt är vi innerst inne barbarer, så hur kan vi känna annorlunda. Vi yvas över blodig seger därför att vi är så utvecklade att vi tillämpar principen öga för öga, tand för tand. Vi har överlevt med stöd av brutal styrka och den härskar fortfarande oinskränkt, förnuft och intelligens har endast obetydlig talan. Men mänskligheten kanske kommer att utvecklas, och då, på den för krigshetsarna bedrägligaste av alla dagar, kommer vår kultur att förlora dödens fina och fulländade konst. Då, först och endast, kommer det officiella erkännandet av de flygande tefaten.

Sammanfattningsvis kan situationen beskrivas så: tefaten och vad de innebär tycks hota ett fulländat kontrollsystem med förgreningar djupt in i vetenskapliga, religiösa, ekonomiska och regeringscirkel. Vi varken fördömer eller omfattar detta auktoriteternas gigantiska maskineri, för det tycks vara ett mycket nödvändigt ont, men vi fördömer sådana auktoriteter som överskrider sina rättigheter genom att förvägra oss våra. Alla frihetsälskande människor borde fördöma denna moderna inkvisition, som döljer sanningen och förvrider fakta.

Nu representerar tefaten bara en fas bland de fenomen som blivit undertryckta därför att auktoriteterna betraktat sanningen som en förbannelse för vårt sätt att leva. Här är visat på dessa mäktiga element i vår kultur och ni kan se orsaken till att de är så helt ur takt med den kosmiska klockans tempo. Kanske denna klockas visare närmar sig timmen för människans öde, medan mänskligheten i stort är omedveten om detta, därför att de få undanhåller fakta för de många.